

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea sfântului ierarh Spiridon, făcătorul de minuni

Cu mângâiere, dar și cu dojană Mă așez în ziua aceasta față în față cu neamul român, și am în lucru cu Mine oștirile cerești și îngerești, și duhul răbdării sfinte așezăm încă între Noi, cei din cer, și neascultarea de Dumnezeu, care s-a suit cu lucrarea ei până sus la cer de pe vatra aceasta, căci neamul român stă în nepăsare de suflet pentru soarta lui cea de azi și cea de mâine și rabdă cei din cer întârzierea lui spre îndreptarea și spre înțelepciunea lui cea de sus.

Sunt Domnul și Mântuitorul tău Iisus Hristos, o, neam român, și Mă așez cuvânt peste tine și stau cu tine în sfat în ziua aceasta. Tu azi te bucuri în parte pentru praznicul Nașterii Mele, și zic în parte, că e multă tristețe și multă nemângâiere peste cei mari cu inima și cu înțelepciunea în fiii acestui neam, care văd cu adâncime primejdia care dă să se așeze în legea ei cea nimici-toare de Dumnezeu și de oameni peste fiii neamului român, care nu vor să-și deschidă inima și mintea și ochii pentru soarta lor cea de azi și cea de mâine. Eu însă sunt în veghe sfântă peste tine, neam român, iar lupta Mea pentru viața ta cea de sus lucrează tainic, lucrează cu înțelep-ciune dumnezeiască și cu răbdare roditoare, nepricepute acestea de cei lacomi de slavă și de bani și de scaune și care cred că ei sunt dumnezeii tăi și că nu mai sunt alții peste tine și că viața cea de azi și cea de mâine a neamului român este sub mâna lor, sub cheia lor, sub puterea lor cu tot-ul. O, Cel ce a făcut cerul și pământul are în mâna Sa arma cea umilitoare pentru cei ce se trufesc așa, căci Eu sunt Dumnezeul umilinței și nu fac pogorământ pentru cei bolnavi de duhul slavei deșarte și de puterea lor peste oameni, în vreme ce este Dumnezeu peste toate câte sunt și vor fi, și peste care veghează Dumnezeu.

O, cum pot Eu să-ți spun acum pace ție, neam român? Sunt cu Tatăl Meu Savaot prin cuvânt de sus în mijlocul tău în ziua aceasta și sunt cu sfinții Mei coborât și cu sărbătoare de cuvânt. O, nu pot să-ți spun pace ție, căci pace nu este în tine, ci este doar închipuirea ei. Nu este pace fără Domnul, nu este nici chiar când cei ce-și zic puternici se simt mari peste un neam de oameni. Dar cum să-ți spun Eu, Domnul, o altfel de urare? Iată, îți spun veghe ție, o, țara Mea cea de azi, și așa și Tatăl Meu Savaot îți spune.

O, Tatăl Meu Savaot, duhul mângâierii nu-l putem pune peste neamul român, căci el n-a vegheat cu ascultare de cuvântul cel de sus, trimis la vreme de cumpănă peste el, căci duhul trufiei, ziditor prin fiii minciunii, al căror tată este diavolul din pricina minciunii mântuită de ei pentru placul lor de a stăpâni peste acest pământ ales de Dumnezeu pentru slava cea de sus, acest duh, această lucrare vrăjmașă neamului român nu poate lăsa duhul mângâierii cea de la Dumnezeu să se lase peste acest neam, ci trebuie dojană acum pentru nevegheea acestui neam, pe care l-am povățuit cu multă mângâiere de cuvânt și l-am îndemnat să nu stea în nepăsare în vreme de cumpănă, căci este o lucrare vrăjmașă care voiește să-l strâmtoreze și să-l supună sub ea și să-l ducă cu minciuna cea bine plătită ca să cumpere prin ea biruința celor ce s-au unit stăpânitori acum și care au supus sub primejdie soarta cea de azi și cea de mâine a neamului român.

Hai, Tată Savaot, poate vor înțelege dojana, că mult povățuit a fost acest neam și n-a dat ascultare cuvântului Meu, care s-a purtat spre el cu povață și cu veghe ca să asculte acest neam. O, hai să Ne așezăm în sfat cu neamul român, Tatăl Meu Savaot.

— *O, Fiule Emanuel, copilul Meu Cel Unul născut din Tatăl, îndurerați răbdăm această durere grea. Trebuie să veghem peste cei necredincioși, ca nu cumva să se întâmple cu ei ca și cu cei din Ninive, cărora le-am trimis prooroc să-i vestească de veghe, de pocăință și de îndreptare ca să nu-și atragă numaidecât pedeapsa faptelor lor și să piară ei cu totul. Și chiar dacă au cre-*

zut atunci ninivitenii, n-a trecut vreme multă și s-au lăsat spre necredință pentru cuvântul proorocului trimis spre ei și au căzut din nou în aceeași neveghe cei din cetatea Ninivei și a pierit apoi cu zgomot cetatea aceea.

O, neam român, Fiul Meu Iisus Hristos stă pe vatra ta cuvânt cu veghe cerească în el și-ți dă din Duhul Sfânt, Care Se face cuvânt de cincizeci de ani și mai bine și veghează și lucrează cu toate puterile cerești în mijlocul acestui neam, iar tu, tată, n-ai voit să ascuți povăța ca să veghezi și să nu se smulgă de pe tine ocrotirea și cei ce te vegheau mult și se curățau pentru tine ca să te vegheze în chip curat, ca să te curețe de minciuna celor ce s-au așezat acum peste tine, folosind ei duhul înșelării ca să se așeze ei pe scaunele de cârmuire și să facă din tine poporul lor, voia lor, popor obidit sub placul lor cel fără Dumnezeu. O, îți trebuie dojană, tată, căci ai fost necredincios și n-ai vegheat cu Domnul, Care așa de dulce și de sfânt ți-a făcut mereu trezirea, și te-a povățuit Fiul Meu cu iubire ca să-L primești și ca să ascuți de El pentru viața ta. O, tu vrei, oare, să cazi în suferință cum n-a mai fost în tine? Iată, Noi, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh veghem la căpătâiul tău și ducem luptă grea și cerească pentru mântuirea ta de sub cei ce s-au așezat acum pe scaune ca să te stăpânească ei, și nu sunt de Domnul ei hărăziți peste tine, decât dacă tu meriți pedeapsă prin ei acum, ca să-ți înțelegi neascultarea, fiule român, căci aceștia au furat cu minciună voința celor ce în români i-au scris pe ei pe scaune și care au fost cumpărați cu bani și cu făgăduințe mincinoase, și iată, povara a început să crească peste tine și să-ți vezi neascultarea ta de Dumnezeu, Care te-a povățuit la vreme să nu dai voie să te stăpânească cei nedrepti cu Domnul și cu tine, ci să te scoli și să veghezi și să te uiți bine ca să-i vezi pe cei ce se curăță pentru tine ca să-ți vegheze viața de furi și de tâlhari. O, n-ai ascultat, și cazi în suferință acum, și vei face ochii mari vrând-nevrând și vei înțelege că n-ai ascultat de Dumnezeu, Care S-a făcut peste tine cuvânt și slavă de cuvânt, gata să Se lupte lângă tine cu tot cerul pentru biruința ta. O, credință sau dragoste cu sila nu se poate face, dar cel necredincios trebuie dojenit spre înțelepțire și trebuie sprijinit cu povăța.

O, neam român, ți-a dat Fiul Meu Hristos cuvânt peste tine. Înțelegi tu iubirea Mea? Îți fac rugămintele sfântă Eu, Tatăl Savaot. Veghează, tată, veghează cu trezie, că este în primejdie soarta ta cea de azi și cea de mâine. Oștirile de sfinți și de îngeri sunt în luptă și în răbdare sfântă și în veghe dumnezeiască pe vatra ta pentru soarta ta. Eu, Tatăl, Mă ridic de pe tronul slavei și stau cu Fiul Meu Iisus Hristos în lucrare tainică peste tine ca să-ți gătim salvarea, o, țara Domnului. Tu ai atâta bogăție de cuvânt coborât pe masa ta! Scoală-te și citește și te încălzește de dragostea lui, că iată, n-ai ascultat în ziua când toate oștirile cerești și îngerești au stat gata să te ajute, să te vegheze, să te insuflă și să te ridici și să spui nu celor ce te-au supus acum sub ei prin numărul celor ce au fost plătiți să spună da și să cazi tu apoi sub stăpânirea fiilor trufiei și ai minciunii lor de peste tine, iar tu ai stat acasă și n-ai ieșit la luptă și nu te-ai apărat, iar oastea cea vrăjmașă și bine plătită împotriva ta s-a sculat și a făcut biruință pentru cei ce s-au așezat peste tine acum.

O, e jale între cei din cer de la neascultarea ta și se bucură duhul cel potrivit Mie și ție de le neveghea ta, de la somnul tău, și e grea acum lupta celor din cer pentru ocrotirea ta, popor român. Așa pătea și poporul Israel. Îi făgăduiam mulțime de iubire și de slavă și-l rugam să urmeze după cuvântul proorocilor, dar el se dădea la nepăsare și la idoli și părăsea ascultarea de Dumnezeu, și a fost el părăsit de Domnul și numai o rămășiță a mai rămas din el adevărată.

O, voi, cei îndurerați acum în mijlocul neamului român, și care ați stat de veghe în toată vremea cea rea până la ziua întrebării și ați povățuit poporul și i-ați dat să știe ce să facă și cum să lucreze, o, chiar dacă el n-a ascultat de voi, cei curați cu inima pentru el, nu vă pierdeți nădejdea, căci voi sunteți cu mult mai mulți decât cei puțini între voi care v-au dat vânzării și au primit bani din mâna celor plini de bani și care pentru bani trăiesc și jefuiesc avutul celor suferinzi. O, fiți plini de răbdare sfântă și de credință sfântă că Dumnezeu aduce dreptatea și lucrează pentru ea. Lucrați și voi lângă Noi, cei din cer, și vegheați cu lucrare văzută și știută a

fi și grăită peste neamul român și nu slăbiți pentru duhul dreptății, căci trebuie să propovăduim în cer și pe pământ duhul iubirii de țară, țara venirii Fiului Meu cuvânt peste pământ acum, la sfârșit de timp. Stați pe posturile de veghe și dați de gol lucrarea nelegiurii, dar cu umilință să lucrați și cu milă să vegheați, căci cei umiliți vor fi biruitori. Mă aplec cu cuvântul și vă rog cu umilință de Tată ceresc, împodobiți-vă cu duhul rugăciunii spre Dumnezeu și cu zile de post și de jertfă înaintea Sa, căci acest soi de vrăjmași nu cade decât în fața acestor arme cu putere prin ele însele, după cum Fiul Meu Hristos a biruit tot așa duhul lumii când L-am lăsat să fie ispitit de acest diavol. O, lupta nu este pierdută, ci mai degrabă sunt pierduți cei ce s-au înălțat acum unii pe alții pe scaune de stăpânire peste acest neam, dar este scris despre cei ce se vor înălța că vor fi rușinați și smeriți pentru duhul trușiei lor, căci cei fără Dumnezeu sunt nimic, sunt pentru tăiat, căci rodul lor este otrăvitor, iar otrava usucă viața în care ea pătrunde.

O, Fiule Emanuel, am grăit lor, celor mari cu inima în neamul român și le-am dat nădejde și duhul cunoașterii și al răbdării încă. Suntem cu sfinții la masă de cuvânt pe vatra neamului român. Te mângâi, tată, Te mângâi, Fiule scump, că suferința Ne este mare, și sfântă Ne este răbdarea. Să-i așteptăm pe cei trei pentru duhul dreptății în acest neam și să le dăm lor harul și darul ca să facă ei lucrare de apostoli așa cum se mai poate și să ajute ei duhul neamului român și vederea ochilor lui, care n-au vegheat în ziua când a fost nevoie de veghe ca să nu vină furul, dar furul a venit și a căzut durerea peste cei curați cu inima, și este încă de răbdat și de vegheat și de lucrat, și va veni curând-curând, încurcătură de limbi peste cei ce s-au sprijinit unii de alții pentru câștigare de scaune dar care nu se iubesc nici măcar ca pe pământ, și se rabdă unii pe alții pentru păruta lor slavă, pentru bolnava lor dorință de stăpânire, dar toate acestea sunt veștede prin înșiși cei ce le lucrează, și este scris pe masa cea dinaintea tronului lui Dumnezeu cuvânt rostit de gura celui ce se arată mare acum între cei ce au furat stăpânirea și care a spus cu gura sa cuvântul Scripturii care spune că «cel ce ridică sabia, de sabie va pieri», și așa va fi, precum Scriptura grăiește, și se va împlini acest cuvânt peste cei ce au ridicat sabia lor și au tăiat cu ea tot rodul cel cu trudă îngrijit și au semănat mărcini mulți în locul rodului și dau aceștia să înăbușe sămânța cea curată, dar vine Domnul și va așeza dreptatea Sa, și va locui ea pe acest loc sfințit prin cuvânt, vatra neamului român. Amin.

— O, Tatăl Meu Savaot, puterea Noastră este durerea. Ea are putere mare cât iubirea. Cu ea vom semăna dreptatea și sămânța ei cea multă peste cei ce au nedreptățit neamul român acum.

Sculați-vă voi toți, cei mari cu inima și cu înțelepciunea dreptății sfinte și nu stați din veghe, căci Eu, Domnul, am privit la voi în toată vremea și mereu vă privesc și văd înțelepciunea în care vă păstrați, căci voi sunteți dintre cei ce nu sugeți sânge, ci dați vlagă neamului român prin veghea în care stați și grăiți prin ea. Iar această vampă, acest duh de femeie îmbrăcată în roșu și stând călare pe fiară, sugând ea sângele neamului român în numele lui mamona, are scris în Scripturi blestemul de peste ea, iar banii ei asupra capului ei să cadă cu tot cu prețul desfrânării ei, precum este scris despre fiara cea de la sfârșit de timp și despre femeia care stă călare pe fiară și despre fărădeleaga ei. Sunt Domnul Iisus Hristos, Cuvântul lui Dumnezeu Savaot, și acest fel de sabie este scrisă pentru vampa cea pitită acum sub stacojiul ei, înșelând ea neamurile pământului peste tot, și acest duh fălos ca al lui Goliat își va pierde capul sub sabia sa, căci și-a zidit pe nisip. Amin.

Vă dau din Duhul Meu vouă, celor curați la inimă și pe mâini în neamul român, și strângeți-vă în acest duh și stați de partea luminii a toate și sprijiniți sufletele și înțelepciunea acestui neam, care plânge negrăit și se uită în lături după salvatori. Ieșiți tot mai în lumină voi, cei ce îmbrățișați lumina și adevărul, ieșiți și faceți lumină peste întuneric și dați de gol faptele ascunse ale întunericului care a prins stat mare peste neamul român, neam care nu trebuie să-și piardă întâietatea cea de la Dumnezeu și să cadă iar sub mână străină și dușmană pentru soarta lui, căci este cu gura căscată o cursă veche și care trebuie dată în lături, dar veghe mare trebuie din cer și de pe pământ, căci vremea este cu noapte peste ea.

O, ești cu bucuria amestecată cu durere, neam român. Nici cei ce s-au scris biruitori asupra ta, nici ei n-au pace, nici ei. Se tem și ei, căci conștiința îi scurmă din pricina nedreptății cu care și-au făcut loc pe scaune mari, și voi trimite Eu, Domnul, duh tulburător peste conștiința lor, peste liniștea lor vopsită, și teama va crește în ei, iar minunile cerești își vor arăta înțelepciunea și vor ajuta pe cei nedumeriți. Și va veni Domnul cu pacea apoi, căci cât fiii trufiei stau încă pentru ca să dea socoteală față de cele zdrobite de ei, pacea va avea de așteptat și de lucrat în taină pentru arătarea ei apoi. Acum însă sabia va lucra despărțirea minciunii de adevăr, a întunericului de lumină și va fi apoi Domnul Biruitorul, Mielul Cel salvator, Care spală păcatele, Eu, Domnul, Care spăl în sângele Meu vărsat pentru om pe cei ce-Mi deschid ca să le fiu lor Mântuitor. Amin.

O, pace ție, țara Mea cea de azi, neam român, dacă vei vrea, dacă vei ști să lucrezi pentru pacea ta, pentru salvarea ta. Amin.

Acum fac cale sărbătorii sfinte pentru ierarhul Spiridon, cel plin de har, de mult, mult har, căci în ziua aceasta sfinții și ceata arhierilor din cer și de pe pământ au slujire și imn de laudă pentru acest mare slujitor sărbătorit, care a păstrat lângă el în slujire oștirile îngerești și le-a dat lor putere pe pământ cu harurile lor.

O, pace ție între sfinții cerului, slujitorule slăvit de Domnul pe pământ, căci ți-am dat har, har peste har să iei și să arăți lucrările lui! Cei adevărați în slujire și în credincioșie au sărbătoare pentru tine în ziua aceasta, iar cei abătuți de la părinți și de la datinile sfinte se laudă că sărbătoresc nașterea Domnului, nașterea Mea cea de acum două mii de ani, dar vai de sărbătoarea lor, căci este slujire la idoli lor, și nu mai este la locul ei această sărbătoare, pe care Eu și sfinții Mei am păstrat-o la locul ei, și vine apoi praznicul Nașterii Mele pe pământ și Mă voi face cuvânt de naștere în ziua aceea, zi mutată de la locul ei de slujitorii lui antichrist, cel mereu descoperit și arătat cu degetul că este vrăjmaș adevărat și nu slujitor adevărat așa cum lumea îl crede și îl slăvește când îl vede îmbrăcat în haină de sfânt.

Iar tu, apostolul Meu sărbătorit azi, scrie-te în cartea Mea din zilele acestea cu sărbătoarea ta, căci Eu, Domnul, Îmi scriu mereu cuvântul Meu în ea și stă deschisă ea pe pământ pentru mântuirea neamurilor, precum este scris. Amin.

— *Mă scriu, Doamne, cu Tine în carte și le amintesc celor ce Ne iau spre știre de sus că bogăția celor ce doresc să aibă bogăție, când ea cade în mâinile celor hrăpăreți ea se face diavol pe pământ stăpânind în om și nu-și mai închide gura lăcomiei ei ca să nu sugă de la cei săraci pentru ea. Vai de cei bogați, care nădăjduiesc în strânsura lor, căci ei o părăsesc și nu o moștenesc.*

Am fost arhiepiscop pe pământ și am avut bogății și lucrăm la ființa lor și la rodul lor apoi și împărțeam cu umilință până și la furi, căci aveam inimă cerească, și numai cei cerești știu de ce trebuie să aibă omul bogăție, dar cei slujitori lui mamona nu știu.

O, cât de mult Te-am mărturisit eu oamenilor, Doamne, al meu Stăpân! O, cât dor aveam în mine ca să-Ți arăt oamenilor harul și puterea lui, împărțite mie pentru slava Ta! O, ce blestem a căzut peste pământ, Doamne! Nu mai sunt veghetori asupra duhului minciunii și al deșertăciunii și care să nu fie biruiți de fiii și de puterile întunericului și care să facă minuni mărețe și să biruiască prin ele pe cei trufași și necredincioși și neînduplecați. O, câtă stăruință trebuie să fie pentru ca să fie omul mărturisitorul Tău pe pământ! Greu vor răspunde în fața Ta cei ce stau sub nume de veghetori și de slujitori ai Tăi pe scaune sfințite pentru cei curați și nu pentru fiii fărădelegii a tot pământul, Doamne! O, varsă Duhul Tău Cel promis să Se reverse peste cei mulți prin cei puțini, care Te vor sluji pentru adevăr, fii și fiice, robi și roabe, bătrâni și tineri și umple, Doamne, pământul de coborârea Ta cu har mare pe el, că e târziu, târziu și totul a obosit, și secera cea nemiloasă a timpului cel neprețuit de om dă să taie toată așteptarea Ta, Stăpâne mare. Rugăciunile sfinților Tăi stau înaintea Ta cu cupele lor pline, precum este scris pentru zilele cele de apoi, iar Tu îndură-Te, Doamne, de facerea Ta toată și înnoiește-o pe ea, căci Tu

așa ai făgăduit, și vino, Doamne, cu oștirile cerești și cu multa Ta slavă pe pământ, căci sfinții toți spre Tine privesc și așteaptă pe pământ să vii cu cerul tot, să vii, Doamne, să vii. Amin.

— Eu, Domnul, ascult și lucrez și aduc vremea harului cel mare și mult, și va rămâne acest izvor și va fi hrană și slavă peste toate cele ce vor fi, și plata Mea este cu Mine ca să dau această plată celor ce M-au iubit și M-au mărturisit și celor urmași lor așa, până la vremea slavei veșnice, care va veni și va fi ea pe pământ. Amin, amin, amin.

12/25 decembrie 2012